

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

หนังสือ

เกศินี หงสนันท์. การบริหารรัฐวิสาหกิจ. กรุงเทพมหานคร : เจ้าพระยาการพิมพ์, 2526.

_____. บทบาทและการบริหารงานของรัฐวิสาหกิจ. รัฐวิสาหกิจไทย. กรุงเทพมหานคร : สถาบันพัฒนาบริหารศาสตร์, 2517.

เกริกเกียรติ พิพัฒน์ เสรีธรรม. การคลังว่าด้วยการจัดสรรและการกระจาย. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2535.

ไกรยุทธ อิศยา คิรินทร์. ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ว่าด้วยการแทรกแซงของรัฐ. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด, 2535.

_____. สำรวจความรู้รัฐวิสาหกิจไทย. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2525.

จำเนียร จวงตระกูล. ผู้ว่ารัฐวิสาหกิจไทย. กรุงเทพมหานคร : ศรีสมบัติการพิมพ์, 2526.

เฉลิมพล ศรีหงษ์. การบริหารงานรัฐวิสาหกิจ. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2527.

คุณฉวี ธนะพงศ์พร (รวบรวมและเรียบเรียง). สิทธิพิเศษของหน่วยงานและรัฐวิสาหกิจ (ฉบับสมบูรณ์). กรุงเทพมหานคร : อมรการพิมพ์, 2527.

ถาวร เกียรติทับทิว. คำอธิบายกฎหมายปกครอง. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชวนพิมพ์, 2532.

บุญชนะ อัดถาวร. วิชาเศรษฐกิจและการบริหาร. กรุงเทพมหานคร : สุนทรกิจการพิมพ์, 2516.

ประยูร เกลิงศรี. หลักเศรษฐศาสตร์. กรุงเทพมหานคร : 2517.

ประยูร กาญจนกุล. คำบรรยายกฎหมายปกครอง. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.

ผู้สสดี สัตยมานะ. รัฐวิสาหกิจไทย องค์การและการจัดการ. กรุงเทพมหานคร :
สำนักพิมพ์โอเคียนสโตร์, 2529.

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. การคลังและงบประมาณ. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช,
2528.

____. การบริหารรัฐวิสาหกิจ. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2531.

____. ประมวลกฎหมายจัดตั้งรัฐวิสาหกิจ. โครงการวิทยาลัยการเมือง สาขารัฐศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2536.

วิชฌู เครื่องงาม. กฎหมายรัฐธรรมนูญ. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์แสงสุทธิการพิมพ์,
2530.

เศรษฐสยาม (นามแฝง). การผูกขาดเศรษฐกิจไทย. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์
เทพประทานพร, 2524.

เสนาะ ดีเยาว์. เศรษฐศาสตร์การบริหาร. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์, 2518.

เสาวนีย์ สีฉวีวัฒน์, ทรงศรี สนธิทรัพย์. รายงานวิจัย เรื่องทัศนคติของประชาชน
ที่มีต่อการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ. กรุงเทพมหานคร : คณะพาณิชยศาสตร์
และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2530.

อร วีระสัย. เศรษฐศาสตร์รัฐวิสาหกิจ. กรุงเทพมหานคร : บริษัทรุ่งศิลป์การพิมพ์, 2531.

อิสสระ นิตพัทธ์ประกาศ. เอกสิทธิ์ของฝ่ายปกครองตามกฎหมายปกครองฝรั่งเศส.
กฎหมายมหาชน. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์เจริญผล, 2531.

อุทัย หิรัญโต. การเมืองและการปกครองของไทย. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์
ส่วนท้องถิ่น, 2530.

ไพศาล ชัยมงคล. รัฐวิสาหกิจ. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2519

ธนาคารแห่งประเทศไทย. รายงานเศรษฐกิจและการเงิน 2535.

บทความ

กมล จันทร์มา และอังฉรา ชีวะตระกูลกิจ. การบริหารการเงินในรัฐวิสาหกิจ. การบริหาร
รัฐวิสาหกิจ. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2531.

กองธนาธิการ. พันธบัตรรัฐวิสาหกิจ. วารสารกรมบัญชีกลาง. (เดือนพฤศจิกายน-ธันวาคม 2530) : 67 - 83.

เกษม จาติกวณิช และพิชัยวิทย์ สุขลักษณะ. รายงานปัญหาในการดำเนินงาน. วารสารการบริหาร 3 (พฤศจิกายน, 2514).

_____ . กำหนดกรอบงบประมาณปี 38 มุ่งพัฒนาคุณภาพชีวิต. สยามโพสต์ (3 ธันวาคม 2536) : 17.

_____ . กรุงเทพธุรกิจ (6 พฤศจิกายน 2536) :

ไกรยุทธ อีรตยาคินันท์. การแข่งขันการผูกขาดและผลประโยชน์ต่อผู้บริโภค : บทเรียนจาก ซี.พี. จุฬาลงกรณ์วารสาร 13 (กรกฎาคม-กันยายน 2534) : 78 - 85.

_____ . การให้เอกชนดำเนินการแทนรัฐ. รวมบทความเศรษฐศาสตร์ภาครัฐ.

กรุงเทพมหานคร : โครงการพัฒนาตำราศูนย์บริการเอกสารวิชาการ

คณะเศรษฐศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523 : 163 - 187.

การชน เอ็ม.เอฟ.เอส เนื้อชิ้นเดียวของ รสพ.- บทด. สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์.

31 (22 กรกฎาคม 2527)

โฆษิต ปั้นเปี่ยมรัษฎ์. การแทรกแซงของรัฐ : ความสัมพันธ์ระหว่างเศรษฐกิจธุรกิจ

และการเมือง. จุฬาลงกรณ์วารสาร (ตุลาคม-ธันวาคม 2531) : 61 - 69.

จรัญ ภัคดีธนากุล. การควบคุมและตรวจสอบฝ่ายปกครองในประเทศไทย. (อัสสัเนา).

จันทร์จิรา เขี่ยมมยุรา. ข้อความคิดทางกฎหมายของรัฐวิสาหกิจ (วิสาหกิจมหาชน).

วารสารนิติศาสตร์. 18 (กันยายน 2531) : 92 - 113.

จินดาลักษณ์ วัฒนสินธุ์ และพิชัย กนิษฐานนท์. บทบาทและการบริหารงานขององค์การ

รับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์. รัฐวิสาหกิจไทย.

ชายชัย แสงศักดิ์ (แปล). ความหมายของรัฐวิสาหกิจในฝรั่งเศส. วารสารกฎหมาย

ปกครอง (ตอนที่ 3 พ.ศ.2525).

ชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนสานต์. บทความรัฐวิสาหกิจ. ในรวมกฎหมายไทย. เล่ม ร.

(รัฐธรรมนูญ-แร่). กรุงเทพมหานคร : มงคลการพิมพ์, 2520.

ณัฐ รัฐอมฤต และชัยรักษ์ จยวารณ. สัมปทานบริการสาธารณะ. รพี32 : 104 - 113.

บวรศักดิ์ อุวรรณโณ. กฎหมายไทย : ให้อ่านหรือกำหนดกรอบนโยบาย ? รัฐสภาสาร

35 (2530) : 64 - 75.

- บวรศักดิ์ อูธรรมโณ. สัณญาทางปกครองฝรั่งเศส. วารสารกฎหมายปกครอง 5 (2529) : 73 - 120.
- บัณฑิต บุญยะปานะ. การค้าประกันเงินกู้ของรัฐวิสาหกิจ. วารสารกรมบัญชีกลาง 28 (กรกฎาคม-สิงหาคม 2530) : 9-22.
- ประยูร กาญจนกุล. คดีปกครอง. เอกสารประกอบคำบรรยายหลักสูตรกฎหมายปกครอง รุ่นที่ 2 ของสถาบันพัฒนาข้าราชการฝ่ายตุลาการ. (อัดสำเนา)
- พนัส สิมะเสถียร. "การบริหารหนี้สาธารณะ" ในการบริหารเงินคลังของประเทศไทย. ใน 60 ปี ศาสตราจารย์ ดร.พนัส สิมะเสถียร, หน้า 42. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์สลากกินแบ่งรัฐบาล, 2535.
- _____ . ความเป็นไปได้ในการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ. ใน 60 ปี ศาสตราจารย์ ดร.พนัส สิมะเสถียร. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์สลากกินแบ่งรัฐบาล, 2535.
- พิพัฒน์ ไทยอารี. ข้อจำกัดในการดำเนินงานของรัฐวิสาหกิจกับความพยายามในการแก้ไขข้อปัญหา. วารสารกรมบัญชีกลาง 29 (พฤศจิกายน-ธันวาคม 2531) : 51- 66.
- พิสิฐ ลี้อาธรรม. การคลังรัฐวิสาหกิจ. การคลังและงบประมาณ. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2528. หน่วยที่ 9 - 15.
- โกศิน พลกุล. รัฐธรรมนูญกับหลักประกันในเรื่องสิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกาย. วารสารนิติศาสตร์ 14 (มีนาคม 2525) : 97 - 115.
- เมธี ครองแก้ว. กฎหมายกับระบบเศรษฐกิจ. วารสารธรรมศาสตร์ 6 (มิถุนายน-กันยายน 2519) : 2 - 17.
- รังสิกร อุปพงศ์. ทฤษฎีการบริการสาธารณะในประเทศฝรั่งเศส. วารสารนิติศาสตร์ 18 (กันยายน 2531) : 38 - 57.
- วิบูลย์ กัมมาระบุตร. สิทธิการซื้อคืนอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกเวนคืน. วารสารกฎหมายปกครอง 9 (เมษายน 2533) : 232 - 239.
- สมคิด เลิศไพฑูรย์. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับองค์การมหาชนอิสระ. วารสารนิติศาสตร์ 19 (ธันวาคม 2532) : 59 - 78.
- สุกัญญา นิธังกร. ผู้บริโภคกับตลาดสินค้าที่มีการผูกขาด. วารสารนิติศาสตร์ 19 (2521) : 229 - 244.

สุรพล ลีนิติกรพจน์. ข้อความคิดบางประการเกี่ยวกับการกำกับดูแล (tutelle).

วารสารนิติศาสตร์ 19 (ธันวาคม 2532) : 79 - 92.

_____. หลักกเกณฑ์ในการจำแนกวิสาหกิจมหาชน : ศึกษาเปรียบเทียบในกฎหมาย
ไทยและฝรั่งเศส. วารสารนิติศาสตร์ 18 (กันยายน 2531) :

_____. วิกฤตการณ์ทางกฎหมายเกี่ยวกับรัฐวิสาหกิจไทย. วารสารนิติศาสตร์
19 (มีนาคม 2532) : 81 - 110.

สุปราณี คงนิรันดรสุข. บริษัทเดินเรือทะเลถึงเวลาปลดระวางได้แล้ว. ผู้จัดการรายเดือน.
มิถุนายน 2534 : 100 - 109.

สังคีต พิริยะรังสรรค์. วิกฤติและทางเลือกของสภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจ. พลวัตไทย :
มุมมองจากเศรษฐศาสตร์การเมือง. เศรษฐศาสตร์การเมือง 1991. ศูนย์ศึกษา
เศรษฐศาสตร์การเมืองคณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,

อมร จันทรสุมบุรณ์. เราควรมีสถาลปกครองหรือยัง. วารสารกฎหมายปกครอง
9 (เมษายน 2533) : 53 - 63.

_____. ศาลปกครอง บทความและวิเคราะห์ข้อขัดแย้งในสภานิติบัญญัติ. วารสาร
กฎหมายปกครอง 9 (เมษายน 2533) : 45 - 52.

อุกฤษ มงคลนาวิน. รัฐธรรมนูญกับเศรษฐกิจของไทย. วารสารกฎหมาย. 1 (มกราคม
2517).

วิทยานิพนธ์และงานวิจัยอื่น ๆ

จุฑามาศ นิสารัตน์. ที่ราชพัสดุ. วิทยานิพนธ์ปริญญานิติศาสตรมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2524.

จันทจิรา เอี่ยมมยุรา. วิสาหกิจมหาชน (รัฐวิสาหกิจ) ในกฎหมายไทย :
ศึกษาในเชิงประวัติศาสตร์และเชิงวิเคราะห์ข้อความคิด.
วิทยานิพนธ์ปริญามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.

ธีรพันธ์ ภาวิกุล. การดำเนินการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ (Privatisation)
ศึกษาเฉพาะกรณี : บริษัทการบินไทย จำกัด. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตร
มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2533.

- บัณฑิต บุญยะปานะ. การบริหารหนี้สาธารณะของรัฐบาล. เอกสารวิจัย
วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร พุทธศักราช 2527 - 2528.
- สมหญิง เจียมศักดิ์ศรี. มาตรการทางกฎหมายในการควบคุมรัฐวิสาหกิจ :
ศึกษาเฉพาะกรณีรัฐวิสาหกิจที่จัดตั้งโดยพระราชบัญญัติ. วิทยานิพนธ์
นิติศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.
- สิริ เพ็ญ จันทร์เศษ. สถานะทางกฎหมายของพนักงานรัฐวิสาหกิจ.
วิทยานิพนธ์นิติศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2536.
- สมสิทธิ์ วุฒิสวเนตริภักษ์. นโยบายบังคับให้ส่วนราชการต้องซื้อสินค้าที่
ทางราชการเป็นผู้จำหน่าย. วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร
รุ่นที่ 18 ปีการศึกษาพุทธศักราช 2518-2519.

เอกสารอื่น

- R Drago. Public Enterprises in France. Government Enterprise : A
Comparative Study (Friedman & Govneved, 1970) 107,
114 - 115 อ้างถึงใน ชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศานต์. รวมกฎหมายไทย เล่ม ร.
บวรศักดิ์ อูรรณไพ. การปกครองท้องถิ่น : กรณีกรุงเทพมหานคร. (อัครสำเนา).
_____. แนวความคิดเกี่ยวกับกฎหมายปกครอง. (อัครสำเนา).
_____. ปัญหาการจัดการเรียนการสอนกฎหมายมหาชนภายในประเทศไทย
ในเอกสารกลุ่มสาขาวิชานิติศาสตร์ในสมัชชาวิชาการสังคมศาสตร์เพื่อ
การวิจัยประจำปี พ.ศ.2526. (อัครสำเนา).
- โกลิน พลกุล. นิติบุคคลตามกฎหมายมหาชนของฝรั่งเศส. เอกสารในโครงการฝึกอบรม
นิติกรของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา 2529. (อัครสำเนา).
_____. ปัญหาชั้นสูงทางกฎหมายมหาชน 2 : คดีปกครองในฝรั่งเศส. เอกสาร
ประกอบคำบรรยายคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. (อัครสำเนา).

สุพัฒน์ สุธธรรม. ค่าปราศัยในงานสมาคมนักเรียนเก่าพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. 7 กรกฎาคม 2520 อ้างถึงใน บัณฑิต บุญยะปานะ. การบริหารหนี้สาธารณะ. เอกสารวิจัยวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร พุทธศักราช 2527 - 2528.

สำนักงานงบประมาณ. เอกสารงบประมาณประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2536

____. เอกสารงบประมาณประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2537

กระทรวงการคลัง. หนังสือ ที่ กค 0201/34062 เรื่อง การติดตามผลการปฏิบัติงานของ ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจไทย

____. กำหนดรายละเอียดให้หน่วยงานที่ได้รับงบประมาณถือปฏิบัติในการขอเงินประจำงวด. 18 กันยายน 2518 หนังสือ ที่ กค 0303/64826 เรื่อง การนำเงินฝากธนาคาร ของรัฐ. 11 ธันวาคม 2526.

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. หนังสือ ที่ สพ 0008/22583 เรื่อง ส่งข้อสังเกต ของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณ พ.ศ.2537. 14 กันยายน 2536.

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา. บันทึกความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา อานาจของ การเคหะแห่งชาติในการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อดำเนินการตาม ข้อ 3 (1) แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 316 ลงวันที่ 13 ธันวาคม 2515. ธันวาคม 2534.

____. บันทึกความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมายคณะที่ 7) เรื่อง ขอให้ตีความทางกฎหมายเกี่ยวกับการทำ Refinance เงินกู้รัฐบาลฯ. ธันวาคม 2527.

____. บันทึกความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การชำระเงินค่าภาษีโรงเรือน และที่ดิน. 2527.

____. บันทึกความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง ทารือปัญหาข้อกฎหมายตาม มาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ.2522 ฯ. มกราคม 2530.

____. บันทึกความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง ปัญหาการใช้ที่ดินสนามกอล์ฟ บางพระ จังหวัดชลบุรี. ธันวาคม 2531.

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา. บันทึกความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การประกอบอุตสาหกรรมบุหรีชีกาแรด ตามพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ.2509. พฤษภาคม 2533.

____. บันทึกความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง สิทธิของการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทยในการใช้ที่ราชพัสดุต่อจากองค์การเชื้อเพลิง. มิถุนายน 2535.

____. บันทึกความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง ฐานะของบริษัท ปตท. สำรวจ และผลิตปิโตรเลียม จำกัด (มหาชน) ในการที่ร่วมทุนสำรวจและผลิตปิโตรเลียมกับกรมการพลังงานทหาร กระทรวงกลาโหม ฯ. มีนาคม 2536.

____. บันทึกความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง ขอให้ตีความพระราชกฤษฎีกา จัดตั้งองค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ พ.ศ.2496 ฯ. ธันวาคม 2536.

____. คำวินิจฉัยร้องทุกข์ของคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ ที่ 10/2533

สำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี. มติคณะรัฐมนตรี ที่ สร 0202/ว 83 เรื่อง นโยบายของรัฐเกี่ยวกับรัฐวิสาหกิจ. 26 มิถุนายน 2518.

____. มติคณะรัฐมนตรี ที่ สร 0203/ว 106 เรื่อง ระเบียบว่าด้วยการพัสดุของรัฐวิสาหกิจ. 4 กรกฎาคม 2523.

____. มติคณะรัฐมนตรี ที่ สร 0202/ว 106 เรื่อง การกู้และการใช้เงินกู้จากต่างประเทศของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจ. 7 กรกฎาคม 2525.

____. มติคณะรัฐมนตรี คำวนที่สุด ที่ นร 0202/2834 เรื่อง นโยบายการบริหารงานและแบ่งประเภทรัฐวิสาหกิจและมาตรการเพื่อให้การดำเนินงานของรัฐวิสาหกิจบรรลุเป้าหมาย. 13 มีนาคม 2527.

____. มติคณะรัฐมนตรี ที่ นร 0202/13498. 19 สิงหาคม 2534.

____. มติคณะรัฐมนตรี ที่ นร 0203/ว (ล) 5360 เรื่อง การขนส่งสินค้าผ่านแดนระหว่างไทยลาว. 17 มีนาคม 2535.

คำพิพากษาฎีกาที่ 1081/2494

คำพิพากษาฎีกาที่ 2214/2517

คำพิพากษาฎีกาที่ 1460/2524

คำพิพากษาฎีกาที่ 3166/2524

คำพิพากษาฎีกาที่ 2382/2526

คำพิพากษาฎีกาที่ 3351/2526

กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง

กฎหมายจัดตั้ง

- พระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ.2525
 พระราชบัญญัติการประปาส่วนภูมิภาค พ.ศ.2522
 พระราชบัญญัติการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย พ.ศ.2521
 พระราชบัญญัติการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย พ.ศ.2511 และที่แก้ไขเพิ่มเติม
 พระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ.2522
 พระราชบัญญัติการทำอากาศยานแห่งประเทศไทย พ.ศ.2522
 พระราชบัญญัติการรถไฟแห่งประเทศไทย พ.ศ.2494
 พระราชบัญญัติการสื่อสารแห่งประเทศไทย พ.ศ.2519
 พระราชบัญญัติธนาคารออมสิน พ.ศ.2489
 พระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร พ.ศ.2509
 พระราชบัญญัติธนาคารอาคารสงเคราะห์ พ.ศ.2496
 พระราชบัญญัติสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล พ.ศ. 2517
 พระราชบัญญัติการทำเรือแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2494
 พระราชบัญญัติจัดระเบียบกิจการแพปลา พ.ศ.2496
 พระราชบัญญัติสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ.2503
 พระราชบัญญัติการประปานครหลวง พ.ศ.2510
 พระราชบัญญัติการไฟฟ้านครหลวง พ.ศ.2501
 พระราชบัญญัติการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค พ.ศ.2503
 พระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ.2522
 พระราชบัญญัติสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย พ.ศ.2522
 พระราชบัญญัติองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย พ.ศ.2497
 พระราชบัญญัติองค์การเภสัชกรรม พ.ศ.2509
 พระราชกฤษฎีกาการจัดตั้งองค์การอุตสาหกรรมท่องเที่ยว พ.ศ.2501
 พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การทอผ้า พ.ศ.2498
 พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การผลิตอาหารสำเร็จรูป พ.ศ.2498

- พระราชกฤษฎีกาองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ พ.ศ.2519
 พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทย พ.ศ.2520
 พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การสวนสัตว์ พ.ศ.2497
 พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การแก้ว พ.ศ.2498
 พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การแบดเจอร์ พ.ศ.2498
 พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การพอกหนัง พ.ศ. 2498
 พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ พ.ศ.2496
 พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การสวนยาง พ.ศ.2504
 พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การส่งเสริมกิจการโคนมแห่งประเทศไทย พ.ศ.2517
 พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ พ.ศ.2499
 พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การตลาด พ.ศ. 2496
 พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การคลังสินค้า พ.ศ.2498
 พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การเหมืองแร่ในทะเล พ.ศ.2518
 หนังสือบริคณห์สนธิบริษัท การบินไทย จำกัด
 หนังสือบริคณห์สนธิบริษัท ขนส่ง จำกัด
 หนังสือบริคณห์สนธิบริษัท ทิพยประกันภัย จำกัด
 หนังสือบริคณห์สนธิบริษัท ไทยเดินเรือทะเล จำกัด
 หนังสือบริคณห์สนธิธนาคารกรุงไทย จำกัด
 หนังสือบริคณห์สนธิบริษัท บางจากปิโตรเลียม จำกัด
 หนังสือบริคณห์สนธิบริษัท ปตท.สำรวจและผลิตปิโตรเลียม จำกัด
 หนังสือบริคณห์สนธิบริษัท ไม้อัดไทย จำกัด
 หนังสือบริคณห์สนธิบริษัท วิทยุการบินแห่งประเทศไทย จำกัด
 หนังสือบริคณห์สนธิบริษัท สหโรงแรมไทยและการท่องเที่ยว จำกัด
 หนังสือบริคณห์สนธิบริษัท อู่กรุงเทพ จำกัด

กฎหมายอื่น

- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2534
- พระราชบัญญัติกำหนดอำนาจกระทรวงการคลังในการค้าประกัน พ.ศ.2510
- พระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ.2522
- พระราชบัญญัติคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ พ.ศ.2518
- พระราชบัญญัติที่ราชพัสดุ พ.ศ.2518
- พระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม พ.ศ.2514
- พระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน พุทธศักราช 2475
- พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดวินัยของข้าราชการซึ่งไปปฏิบัติหน้าที่ในหน่วยงานที่มีใช้
ส่วนราชการ พ.ศ.2534
- พระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ.2502
- พระราชกฤษฎีกากำหนดหน่วยงานของรัฐ ตามพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ.2522
พ.ศ.2529
- พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร
(ฉบับที่ 10) พ.ศ.2500
- พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 10)
พ.ศ.2500
- ประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 58 พ.ศ.2515
- ประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 316 พ.ศ.2515 (การเคหะแห่งชาติ)
- ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
- ประมวลรัษฎากร
- กฎกระทรวง (พ.ศ.2519) ออกตามความในพระราชบัญญัติที่ราชพัสดุ พ.ศ.2518
- ระเบียบการก่อหนี้กับต่างประเทศ พ.ศ.2525
- ระเบียบการก่อหนี้ของประเทศ พ.ศ.2528
- ระเบียบว่าด้วยการบัญชีและการเงินของรัฐวิสาหกิจ พ.ศ.2520
- ระเบียบว่าด้วยงบลงทุนของรัฐวิสาหกิจ พ.ศ.2522
- ระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลัง พ.ศ.2520

ภาษาอื่น

A.H Hanson. Public Enterprise and economic development. Routledge
& Kegan Paul Ltd, 1959

Borwornsak Uwano. "La Privatisation En Thaillande" (Mimcographed)

Leroy P.Jones ed. Public enterprise in less developed countries.
Cambridge University Press, 1982.

Robert H.Floyed. Public Enterprises in Mixed Economics : Some
Macroeconomic Aspects. International Monetary Fund,
Washington D.C., 1984.

W. Friedmann. Governmental Public Enterprise. International
Encyclopedia of Comparative law, 1979.

_____. Law in Changing Society. London Stevens & Son, 1972.

_____. Public and Private Enterprise in Mixed Economics : Some
Comparative observations. Public and Private Enterprise in
Mixed Economics. London : Stevens & Sons, 1974.

ภาคผนวก

พระราชบัญญัติ
วิธีการงบประมาณ
พ.ศ. ๒๕๐๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๒
เป็นปีที่ ๑๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภาดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๔๙๔

บรรดาบทกฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“งบประมาณรายจ่าย” หมายความว่า จำนวนเงินอย่างสูงที่อนุญาตให้จ่าย หรือให้ก่อหนี้ผูกพันได้ ตามวัตถุประสงค์และภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่าย

“งบประมาณรายจ่ายข้ามปี” หมายความว่า งบประมาณรายจ่ายที่ใช้ได้เกินปีงบประมาณตามวัตถุประสงค์และระยะเวลาที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่าย

“ปีงบประมาณ” หมายความว่า ระยะเวลาตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคมของปีหนึ่ง ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ของปีถัดไป และให้ใช้ปี พ.ศ. ที่ถัดไปนั้นเป็นชื่อสำหรับปีงบประมาณนั้น

“หนี้” หมายความว่า ข้อผูกพันอันที่จะต้องจ่ายหรืออาจจะต้องจ่ายเป็นเงิน สิ่งของ หรือบริการไม่ว่าจะเป็นข้อผูกพันอันเกิดจากการกู้ยืม การค้าประกัน การซื้อ หรือการจ้างโดยใช้เครดิต หรือจากการอื่นใด

“เงินประจำงวด” หมายความว่า ส่วนหนึ่งของงบประมาณรายจ่ายที่แบ่งสรรให้จ่าย หรือให้ก่อหนี้ผูกพันในระยะเวลาหนึ่ง

“ส่วนราชการ” หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม หรือทบวงการเมืองที่มีฐานะเทียบเท่าสำนักงานหรือหน่วยงานอื่นใดของรัฐ แต่ไม่รวมตลอดถึงรัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการส่วนท้องถิ่น

“รัฐวิสาหกิจ” หมายความว่า

- (ก) องค์การของรัฐบาลหรือหน่วยงานธุรกิจที่รัฐบาลเป็นเจ้าของ
- (ข) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ส่วนราชการมีทุนรวมอยู่ด้วย

เกินกว่าร้อยละห้าสิบ

(ค) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ส่วนราชการและ/หรือรัฐวิสาหกิจ ตาม (ก) และ/หรือ (ข) มีทุนรวมอยู่ด้วยเกินกว่าร้อยละห้าสิบ

(ง) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ส่วนราชการและ/หรือรัฐวิสาหกิจตาม (ค) และ/หรือ (ก) และ/หรือ (ข) มีทุนรวมอยู่ด้วยเกินกว่าร้อยละห้าสิบ

(จ) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ส่วนราชการและ/หรือรัฐวิสาหกิจตาม (ง) และ/หรือ (ก) และ/หรือ (ข) และ/หรือ (ค) มีทุนรวมอยู่ด้วยเกินกว่าร้อยละห้าสิบ

“คลัง” หมายความว่า คลังจังหวัดหรือคลังอำเภอ และให้หมายความรวมถึงบัญชีเงินฝากของกระทรวงการคลังที่ธนาคารแห่งประเทศไทยด้วย

“เงินทรองราชการ” หมายความว่า เงินที่กระทรวงการคลังจ่าย และอนุญาตให้ส่วนราชการมีไว้ตามจำนวนที่เห็นสมควร เพื่อทรองเป็นค่าใช้จ่ายตามระเบียบหรือข้อบังคับของกระทรวงการคลัง

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการสำนักงานประมาณ

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

มาตรา ๕ ให้นายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติ ทั้งนี้ตามอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวกับสำนักนายกรัฐมนตรีหรือกระทรวงการคลัง แล้วแต่กรณี

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๓

อำนาจหน้าที่ของผู้อำนวยการ

มาตรา ๖ ให้ผู้อำนวยการมีอำนาจหน้าที่จัดทำงบประมาณ กับปฏิบัติการอย่างอื่นตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับงบประมาณดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) เรียกให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจเสนอประมาณการรายรับ และรายจ่ายตามแบบและหลักเกณฑ์ พร้อมด้วยรายละเอียดตามที่ผู้อำนวยการกำหนด

(๒) วิเคราะห์งบประมาณและการจ่ายเงินของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจ

(๓) กำหนด เพิ่มหรือลดเงินประจำงวดตามความจำเป็นของการปฏิบัติงานและตามกำลังเงินของแผ่นดิน

(๔) กำหนดระยะเวลาของเงินประจำงวด

มาตรา ๗ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้อำนวยการมีอำนาจเรียกให้ส่วนราชการ

และรัฐวิสาหกิจเสนอข้อเท็จจริงตามที่เห็นสมควร และให้ผู้อำนวยความสะดวกหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ผู้อำนวยความสะดวกมอบหมาย มีอำนาจที่จะเข้าตรวจสอบสมุดบัญชี เอกสาร และหลักฐานต่าง ๆ ของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจ

เพื่อประโยชน์แห่งวรรคก่อน ให้ถือว่าพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ผู้อำนวยความสะดวกมอบหมายเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญาด้วย

หมวด ๒

ลักษณะของงบประมาณ

มาตรา ๘ งบประมาณประจำปีที่เสนอต่อรัฐสภาพั้น โดยปกติให้ประกอบด้วย

- (๑) คำแถลงประกอบงบประมาณแสดงฐานะและนโยบายการคลังและการเงิน สาธารณสุข และความสัมพันธ์ระหว่างรายรับและงบประมาณรายจ่ายที่ขอตั้ง
- (๒) รายรับรายจ่ายเปรียบเทียบระหว่างปีที่ล่วงมาแล้ว ปีปัจจุบันและปีที่ขอตั้งงบประมาณรายจ่าย
- (๓) คำอธิบายเกี่ยวกับประมาณการรายรับ
- (๔) คำชี้แจงเกี่ยวกับงบประมาณรายจ่ายที่ขอตั้ง
- (๕) รายงานเกี่ยวกับการเงินของรัฐวิสาหกิจ
- (๖) คำอธิบายเกี่ยวกับหนี้ของรัฐบาลทั้งที่มีอยู่แล้ว ในปัจจุบันและที่เสนอขอผู้เพิ่มเติม
- (๗) รายงานการรับจ่ายเงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้มอบหมายให้เพื่อช่วยราชการ
- (๘) ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี

มาตรา ๙ ในการเสนองบประมาณนั้น ถ้าประมาณการรายรับประเภทรายได้ตามอำนาจกฎหมายที่มีอยู่แล้ว เป็นจำนวนต่ำกว่างบประมาณรายจ่ายทั้งสิ้นที่ขอตั้ง ให้แถลงวิธีหาเงินส่วนที่ขาดดุลย์ต่อรัฐสภาด้วย แต่ถ้าเป็นจำนวนสูงกว่าก็ให้แถลงวิธีที่จะจัดการกับส่วนที่เกินดุลย์ในทางที่จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง

มาตรา ๙ ทวิ เมื่อพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมใช้บังคับแล้ว หรือเมื่อมีกรณีที่ต้องใช้งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณที่ล่วงแล้วไปพลางก่อนตามมาตรา ๑๖ ถ้ารายจ่ายสูงกว่ารายได้ให้กระทรวงการคลังมีอำนาจกู้เงินได้ตามความจำเป็น แต่กรณีจะเป็นประการใดก็ตาม การกู้เงินตามมาตรานี้ในปีหนึ่ง ๆ ต้องไม่เกิน

(๑) ร้อยละยี่สิบของจำนวนเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปี และงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมหรือของจำนวนเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณที่ล่วงมาแล้ว แล้วแต่กรณี กับอีก

(๒) ร้อยละแปดสิบของงบประมาณรายจ่ายที่ตั้งไว้สำหรับชำระคืนต้นเงินกู้ การกู้ตามวรรคหนึ่งจะใช้วิธีออกตั๋วเงินคลัง พันธบัตร ตราสารอื่น หรือทำสัญญากู้ ก็ได้ การออกตั๋วเงินคลังให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยตั๋วเงินคลัง แต่การออกพันธบัตรหรือตราสารอื่นหรือการทำสัญญากู้ ต้องได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีก่อน

การออกพันธบัตรหรือตราสารอื่น ให้กระทรวงการคลังประกาศจำนวนเงินที่จะกู้ อัตราดอกเบี้ย

ระยะเวลาฤดู เงื่อนไขและวิธีการต่าง ๆ ในการออกพันธบัตรหรือตราสารนั้น ในกรณีทำสัญญาทำให้กระทรวงการคลังประกาศจำนวนเงินที่ได้กู้ ผู้ให้กู้ อัตราดอกเบี้ย ระยะเวลาฤดู และสาระสำคัญอื่น ๆ ในสัญญาภู่นั้น ประกาศกระทรวงการคลังตามความในวรรคสี่ ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

๓. มาตรา ๑๐ งบประมาณรายจ่ายประจำปีหรืองบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมที่ขอตั้งจะมีงบกลางแยกต่างหากจากงบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจก็ได้ และจะกำหนดให้มีรายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็นในงบกลางนั้นด้วยก็ได้

มาตรา ๑๑ งบประมาณรายจ่ายข้ามปีจะมีได้ในกรณีที่คาดว่าจะใช้งบประมาณรายจ่ายให้เสร็จทันภายในปีงบประมาณ ไม่ได้ การตั้งงบประมาณรายจ่ายข้ามปีนี้ ต้องกำหนดเวลาสิ้นสุดไว้ด้วย

หมวด ๓

การจัดทำงบประมาณ

มาตรา ๑๒ ให้หัวหน้าส่วนราชการ หรือรัฐวิสาหกิจมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ผู้หนึ่งเป็นเจ้าหน้าที่งบประมาณ มีหน้าที่เกี่ยวกับงบประมาณของส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจนั้น

มาตรา ๑๓ ให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดของส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจ หรือรัฐมนตรีซึ่งตามกฎหมายให้มีหน้าที่กำกับหรือควบคุมกิจการของรัฐวิสาหกิจ มีหน้าที่รับผิดชอบในการยื่นงบประมาณประจำปีของส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจนั้นต่อผู้อำนวยการ ภายในเวลาที่ผู้อำนวยการกำหนด

ในกรณีรัฐวิสาหกิจที่เป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดของส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจเจ้าของทุน เป็นผู้มีหน้าที่รับผิดชอบตามความในวรรคก่อน

งบประมาณประจำปีนั้น ถ้ามิได้ยื่นภายในกำหนดตามความในสองวรรคแรก ผู้อำนวยการอาจพิจารณาการตั้งงบประมาณประจำปีตามที่เห็นสมควร

๑. มาตรา ๑๔ รายจ่ายเพื่อชดใช้เงินคงคลังกิติ หรือรายจ่ายเพื่อชดใช้เงินทุนสำรองจ่ายตามมาตรา ๒๙ ทวิ กิติ ให้แยกไว้เป็นส่วนหนึ่งต่างหาก ในพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายและให้ถือว่าเป็นรายจ่ายของปีงบประมาณที่ได้จ่ายเงินคงคลังหรือเงินทุนสำรองจ่ายนั้น ๆ ไป

มาตรา ๑๕ ให้ผู้อำนวยการเสนองบประมาณประจำปีต่อนายกรัฐมนตรี เพื่อคณะรัฐมนตรีเสนอต่อรัฐสภาเป็นเวลาอย่างน้อยสองเดือนก่อนวันเริ่มปีงบประมาณนั้น

มาตรา ๑๖ ถ้าพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีออกใช้ไม่ทันปีงบประมาณใหม่ให้ใช้งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณที่ล่วงแล้วไปพลางก่อนได้ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่ผู้อำนวยการกำหนดโดยอนุมัตินายกรัฐมนตรี

มาตรา ๑๗ ในกรณีจำเป็นจะต้องจ่ายเงินหรือก่อหนี้ผูกพันเกินกว่า หรือนอกเหนือไปจากที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี คณะรัฐมนตรีอาจเสนอร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมต่อรัฐสภาได้ และให้แสดงถึงเงินที่พึงได้มาสำหรับจ่ายตามงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมที่ขอตั้งด้วย

การจัดทำงบประมาณเพิ่มเติม ให้เป็นไปตามวิธีการที่ผู้อำนวยการกำหนด

หมวด ๔

การโอนงบประมาณรายจ่าย

มาตรา ๑๘ รายจ่ายที่กำหนดไว้สำหรับส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจใดตามพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีก็ดี พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมก็ดี จะโอนหรือนำไปใช้สำหรับส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจอื่นมิได้ เว้นแต่จะได้อำนาจจากพระราชบัญญัติ

๓-มาตรา ๑๙ รายจ่ายที่กำหนดไว้ในรายการใด สำหรับส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจตามพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม หรือตามพระราชบัญญัติโอนเงินงบประมาณรายจ่าย จะโอนหรือนำไปใช้ในรายการอื่นมิได้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากผู้อำนวยการ แต่ผู้อำนวยการจะอนุญาตมิได้ในกรณีที่เป็นผลให้เพิ่มรายจ่ายประเภทเงินราชการลับ หรือเป็นงาน หรือโครงการใหม่ เว้นแต่จะได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี

รายจ่ายรายการต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในงบกลาง ให้ผู้อำนวยการมีอำนาจจัดสรรให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจเบิกจ่ายโดยตรง หรือเบิกจ่ายในรายการต่าง ๆ ของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจนั้น ๆ ได้ตามความจำเป็น

ในกรณีจำเป็น ผู้อำนวยการโดยอนุมัตินายกรัฐมนตรีจะโอนรายจ่ายงบกลางรายการใดรายการหนึ่งไปเพิ่มรายการอื่น ๆ ในงบเดียวกันก็ได้

มาตรา ๒๐ การใช้จ่ายสำหรับส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจที่กำหนดไว้ในแต่ละรายการตามพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีก็ดี พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมก็ดี ให้เป็นไปตามระเบียบที่ผู้อำนวยการกำหนด

หมวด ๕

การควบคุมงบประมาณ

มาตรา ๒๑ ให้รัฐมนตรีเป็นผู้รับผิดชอบในการควบคุมงบประมาณ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบหรือข้อบังคับ และให้มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) จัดให้มีประมวลบัญชีการเงินแผ่นดิน

(๒) กำหนดระเบียบหรือข้อบังคับเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินจากคลัง การเก็บรักษาเงิน และการนำส่งคลัง ด้วยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

(๓) จัดให้มีการตรวจเอกสารการขอเบิกเงิน การจ่ายเงินและการก่อหนี้ผูกพันตลอดจนเอกสารต่าง ๆ เกี่ยวกับการรับเงิน การเก็บรักษาเงินและการนำเงินส่งคลัง

(๔) กำหนดและควบคุมระบบบัญชี แบบรายงานและเอกสารเกี่ยวกับการรับจ่ายเงิน และหนี้

(๕) กำหนดระเบียบหรือข้อบังคับว่าด้วยเงินตราของราชการ ด้วยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีและให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๒๒ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจเรียกให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจเสนอข้อเท็จจริงตามที่เห็นสมควร และให้มีอำนาจมอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าตรวจสอบสมุดบัญชีเอกสารและหลักฐานต่าง ๆ ของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจ

๒- เพื่อประโยชน์แห่งวรรคก่อน ให้ถือว่าพนักงานเจ้าหน้าที่ที่รัฐมนตรีมอบหมายเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญาด้วย

๒-๔ มาตรา ๒๓ ยกเว้นกรณีที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๓ ตรี ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจจะจ่ายเงินหรือก่อนนี้ผูกพันได้แต่เฉพาะตามที่ได้กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี หรือพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมหรือตามอำนาจที่มีอยู่ตามกฎหมายอื่น และห้ามมิให้จ่ายเงินหรือก่อนนี้ผูกพันตามพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม จนกว่าจะได้รับอนุมัติเงินประจำงวดแล้ว

“รายจ่ายใดมีจำนวนและระยะเวลาการจ่ายเงินที่แน่นอน ผู้อำนวยการโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีจะกำหนดให้ส่วนราชการจ่ายเงินโดยไม่ต้องขออนุมัติเงินประจำงวดก็ได้

“เมื่อพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี หรือพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมแล้วแต่กรณี ใช้บังคับแล้ว ให้สำนักงบประมาณรวบรวมรายการงบประมาณรายจ่าย ซึ่งจะต้องก่อนนี้ผูกพันและวงเงินที่คาดว่าจะต้องก่อนนี้ผูกพันงบประมาณรายจ่ายประจำปีต่อไป พร้อมทั้งจำนวนเงินเพื่อเหลือเพื่อขาด เสนอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติการก่อนนี้ผูกพันภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัติดังกล่าวใช้บังคับ และเมื่อคณะรัฐมนตรีอนุมัติแล้ว ให้ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจดำเนินการตามระเบียบที่ผู้อำนวยการกำหนด ด้วยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

ในกรณีที่มีความจำเป็นและเร่งด่วน และมีใช้กรณีตามวรรคสองหรือวรรคสาม คณะรัฐมนตรีมีอำนาจอนุมัติให้ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจจ่ายเงินหรือก่อนนี้ผูกพันตามพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี หรือพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม ก่อนได้รับอนุมัติเงินประจำงวดหรืออนุมัติให้ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจก่อนนี้ผูกพันเกินกว่าหรือนอกเหนือไปจากที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี หรือพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมได้

๒-๕ มาตรา ๒๓ ทวิ ส่วนราชการใด ๆ นอกจากกระทรวงการคลังจะทำการก่อนนี้ผูกพันที่เป็นการกู้ยืมเงินหรือการค้าประกันมิได้ เว้นแต่ในกรณีที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๓ ตรี

๒-๖ มาตรา ๒๓ ตรี รัฐวิสาหกิจที่ไม่ใช่นิติบุคคล ถ้ามีความจำเป็นต้องกู้ยืมเงินเพื่อใช้ดำเนินการ ให้กระทรวงเจ้าสังกัดมีอำนาจกู้ยืมให้ได้ตามเงื่อนไขดังนี้

(๑) ในกรณีกู้ยืมเงินเพื่อการลงทุน รัฐวิสาหกิจนั้นจะต้องเสนอแผนงานลงทุนให้คณะกรรมการบริหารสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งสหประชาชาติพิจารณา

(๒) ถ้าได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรีและผู้อำนวยการ และถ้าเป็นจำนวนเงินเกินกว่าห้าล้านบาท จะต้องได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีอีกด้วย

เงินที่ได้รับจากการกู้ยืมตามมาตรา นี้ ให้จ่ายแก่รัฐวิสาหกิจนั้น เพื่อนำไปใช้ตามวัตถุประสงค์ได้ โดยไม่ต้องนำส่งคลัง

“มาตรา ๒๔ บรรดาเงินที่ส่วนราชการได้รับเป็นกรณีพิเศษ ไม่ว่าจะได้รับตามกฎหมายหรือระเบียบข้อบังคับ หรือได้รับชำระตามอำนาจหน้าที่หรือสัญญา หรือได้รับจากการให้สิทธิทรัพย์สิน หรือเก็บดอกผลจากทรัพย์สินของราชการ ให้ส่วนราชการที่ได้รับเงินนั้นนำส่งคลังตามระเบียบหรือข้อบังคับที่รัฐมนตรีกำหนด เว้นแต่จะมีกฎหมายกำหนดเป็นอย่างอื่น

ส่วนราชการใดได้รับเงินที่มีผู้มอบให้โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ส่วนราชการนั้นใช้จ่ายในกิจการของส่วนราชการนั้นก็ดี หรือได้รับเงินที่เกิดจากทรัพย์สินซึ่งมีผู้มอบให้เพื่อหาดอกผลใช้จ่ายในกิจการของส่วนราชการนั้นก็ดี ให้ส่วนราชการนั้นจ่ายเงินหรือก่อหนี้ผูกพันภายในวงเงินที่ได้รับนั้นและไม่ต้องนำส่งคลัง

ในกรณีส่วนราชการได้รับเงินตามโครงการช่วยเหลือร่วมมือกับรัฐบาลต่างประเทศ องค์การสหประชาชาติ ทบวงการชำนัญพิเศษแห่งสหประชาชาติ องค์การระหว่างประเทศอื่นใดหรือบุคคลใดไม่ว่าจะเป็นเงินกู้หรือให้เปล่า รวมทั้งที่ส่วนราชการได้รับสืบเนื่องจากโครงการช่วยเหลือ หรือร่วมมือเช่นว่านั้น รัฐมนตรีจะกำหนดเป็นอย่างอื่นโดยไม่ต้องนำส่งคลังก็ได้

“รัฐมนตรีจะอนุญาตให้ส่วนราชการที่ได้รับเงินในกรณีต่อไปนี้ นำเงินนั้นไปใช้จ่ายโดยไม่ต้องนำส่งคลังก็ได้ คือ

(๑) เงินที่ได้รับในลักษณะค่าชดเชยความเสียหายหรือสิ้นเปลืองแห่งทรัพย์สินและจำเป็นต้องจ่ายเพื่อบูรณะทรัพย์สินหรือจัดให้ได้ทรัพย์สินคืนมา

(๒) เงินรายรับของส่วนราชการที่เป็นสถานพยาบาล สถานศึกษา หรือสถานอื่นใดที่อำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณประโยชน์หรือประชาสงเคราะห์

(๓) เงินที่ได้รับในลักษณะผลพลอยได้จากการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ตาม (๒) และ (๓) ต้องเป็นไปตามระเบียบที่ได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีและผู้อำนวยการ ส่วนการจำหน่าย และการซื้อหุ้นตาม (๔) ต้องเป็นไปตามระเบียบของกระทรวงการคลังที่ได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรี

(๔) เงินที่ได้รับจากการจำหน่ายหุ้นในนิติบุคคลเพื่อนำไปซื้อหุ้นในนิติบุคคลอื่น

การจ่ายเงินตาม (๒) และ (๓) ต้องเป็นไปตามระเบียบที่ได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีและผู้อำนวยการ ส่วนการจำหน่ายหุ้นและการซื้อหุ้นตาม (๔) ต้องเป็นไปตามระเบียบของกระทรวงการคลังที่ได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรี

มาตรา ๒๕ ยกเลิก (โดยพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๐๓ มาตรา ๗)

มาตรา ๒๖ ข้าราชการหรือลูกจ้างผู้ใดของส่วนราชการ กระทำการก่อหนี้ผูกพันหรือจ่ายเงินหรือโดยรู้อยู่แล้วยินยอมอนุญาตให้กระทำการดังกล่าวนั้นโดยฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ หรือระเบียบหรือข้อบังคับที่ได้ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ นอกจากความรับผิดชอบทางอาญา ซึ่งอาจได้รับตามกฎหมายอื่นแล้ว ผู้กระทำหรือผู้ยินยอมอนุญาตให้กระทำดังกล่าว จะต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในส่วนราชการได้จ่ายไป หรือต้องผูกพันจะต่อจ่าย ตลอดจนค่าสินไหมทดแทนใด ๆ ให้แก่ส่วนราชการนั้น

บุคคลภายนอกผู้ได้รับประโยชน์จากการกระทำที่เป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ หรือระเบียบหรือข้อบังคับที่ได้ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวในวรรคก่อน จะต้องร่วมรับผิดชอบกับผู้กระทำการฝ่าฝืนตามความในวรรคก่อนเช่นกัน เว้นแต่จะแสดงไว้ว่า ตนได้กระทำไปโดยสุจริตไม่รู้เท่าถึงการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติหรือระเบียบหรือข้อบังคับดังกล่าว

ความในวรรคแรกมิใช่บังคับแก่ข้าราชการหรือลูกจ้าง ซึ่งได้หักห้วงคำสั่งของผู้บังคับบัญชาเป็นหนังสือแล้วว่า การที่จะปฏิบัติตามคำสั่งนั้น อาจไม่ชอบด้วยกฎหมายหรือระเบียบหรือข้อบังคับ

“มาตรา ๒๗ การขอเบิกเงินจากคลังตามงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณใดให้กระทำได้ แต่เฉพาะในปีงบประมาณนั้น เว้นแต่

(๑) เป็นงบประมาณรายจ่ายข้ามปี หรือ

(๒) เป็นงบประมาณรายจ่ายที่ได้ก่อนนี้ผูกพันไว้ก่อนสิ้นปีงบประมาณ หรือที่ได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีให้เบิกเหลืออมปี และได้มีการกันเงินไว้ตามระเบียบหรือข้อบังคับเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินจากคลัง

ในกรณี (๒) ให้ขยายเวลาขอเบิกเงินจากคลังต่อไปได้อีกไม่เกินหกเดือนปฏิทินของปีงบประมาณถัดไป เว้นแต่มีความจำเป็นต้องขอเบิกเงินจากคลังภายหลังเวลาดังกล่าว ก็ให้ขอความตกลงกับกระทรวงการคลังเป็นกรณี ๆ ไป

•มาตรา ๒๘ ในกรณีที่ปีงบประมาณรายจ่ายข้ามปี การขอเบิกเงินจากคลังตามงบประมาณรายจ่ายข้ามปีนั้น ให้กระทำได้แต่เฉพาะภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยงบประมาณรายจ่าย เว้นแต่เป็นงบประมาณรายจ่ายข้ามปีที่ได้ก่อนนี้ผูกพันไว้ก่อนสิ้นกำหนดเวลาและได้มีการกันเงินไว้ตามระเบียบหรือข้อบังคับเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินจากคลัง ก็ให้ขยายเวลาขอเบิกเงินจากคลังต่อไปได้อีกไม่เกินสามเดือนปฏิทิน

มาตรา ๒๙ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งจ่ายเงินจากคลังเป็นเงินทตรงราชการได้

•มาตรา ๒๙ ทวิ ให้มีเงินทุนจำนวนหนึ่งโดยให้รัฐมนตรีจ่ายจากคลังเรียกว่า “เงินทุนสำรองจ่าย” เป็นจำนวนหนึ่งร้อยล้านบาท เงินทุนนี้ให้นำไปจ่ายได้ในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่ราชการแผ่นดิน โดยอนุมัติคณะรัฐมนตรี และเมื่อได้จ่ายไปแล้วให้ขอตั้งรายจ่ายชดใช้เพื่อสมทบทุนนั้นไว้จ่ายต่อไป

มาตรา ๓๐ เมื่อสิ้นปีงบประมาณ ให้รัฐมนตรีประกาศรายงานการรับจ่ายเงินประจำปีงบประมาณที่สิ้นสุดนั้นในราชกิจจานุเบกษาโดยมิชักช้า

รายงานการรับจ่ายเงินประจำปีตามความในวรรคก่อน เมื่อคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินได้ตรวจสอบแล้ว ให้ทำรายงานผลการตรวจสอบเสนอคณะรัฐมนตรี เพื่อเสนอสภา

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๓๑ การปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติงบประมาณประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เว้นแต่ความในมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๓๒ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๓ ให้มีระยะเวลาตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๐๓ ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๐๓ และให้เสนอร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีต่อรัฐสภา ก่อนสิ้นเดือนตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๒

ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๔ ให้มีระยะเวลาตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๐๔ ถึงวันที่ ๓๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้เสนอร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีต่อรัฐสภา ก่อนสิ้นเดือน ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๓

มาตรา ๓๓ ส่วนราชการใดเบิกจ่ายเงินจากคลังตามระบบจ่ายก่อนตรวจอยู่แล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือปฏิบัติต่อไปได้อีกไม่เกินหกเดือนนับตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๓๔ ยกเลิก

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ส.ธนบุรี

นายกรัฐมนตรี

หลักการ และเหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ

หลักการ ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

เหตุผล เนื่องจากกฎหมายที่ใช้อยู่ในปัจจุบันเกี่ยวข้องกับวิธีการงบประมาณ และบัญชีการเงินแผ่นดินยังไม่เหมาะสม ควรกำหนดให้มี แผนการเงินปี งบประมาณสำหรับส่วนราชการทั้งหมด ให้มีการควบคุมงบประมาณอย่างรัดกุม ให้การจ่ายเงินงบประมาณเป็นไปตามกำลังเงินปี งบประมาณ และให้มีการประมวลบัญชี และรายงานเกี่ยวกับรายรับรายจ่ายคลังของแผ่นดิน จึงสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณเสียใหม่.

- ๑. ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๗๖ ตอนที่ ๕๓ วันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๐๒
- ๒. ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๗๖ ตอนที่ ๕๓ วันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๐๒
- ๓. ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๗๖ ตอนที่ ๕๓ วันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๐๒
- ๔. ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๗๖ ตอนที่ ๕๓ วันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๐๒
- ๕. ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๗๖ ตอนที่ ๕๓ วันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๐๒
- ๖. ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๗๖ ตอนที่ ๕๓ วันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๐๒
- ๗. ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๗๖ ตอนที่ ๕๓ วันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๐๒
- ๘. ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๗๖ ตอนที่ ๕๓ วันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๐๒
- ๙. ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๗๖ ตอนที่ ๕๓ วันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๐๒
- ๑๐. ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๗๖ ตอนที่ ๕๓ วันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๐๒

พระราชบัญญัติ
กำหนดอำนาจกระทรวงการคลังในการค้าประกัน
พ.ศ. ๒๕๑๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
 ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๐
 เป็นปีที่ ๒๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายกำหนดอำนาจกระทรวงการคลังในการค้าประกัน จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภา
 ร่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติกำหนดอำนาจกระทรวงการคลังในการ
 ค้าประกัน พ.ศ. ๒๕๑๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“การค้าประกัน” หมายความว่า ความรวมถึงอวัลต์เงินด้วย

๑. “ส่วนราชการ” หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม หรือทบวงการเมืองที่มีฐานะ
 เทียบเท่าและให้หมายความรวมถึงองค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล สุขาภิบาล และกรุงเทพมหานครด้วย

“องค์การของรัฐ” หมายความว่า องค์การหรือวิสาหกิจที่เป็นนิติบุคคลซึ่งได้มี
 พระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งขึ้นและมีทุนทั้งสิ้นเป็นของรัฐบาล

“สถาบันการเงิน” หมายความว่า สถาบันการเงินที่มีกฎหมายโดยเฉพาะ จัดตั้งขึ้น
 สำหรับให้กู้ยืมเงินเพื่อส่งเสริมเกษตรกรรม พาณิชยกรรมหรืออุตสาหกรรม

“เงินกองทุน” หมายความว่า ทุนที่ชำระแล้ว ทุนสำรอง ซึ่งรวมทั้งเงินสำรองอื่น
 ที่ได้จัดสรรจากกำไรสุทธิและกำไรสุทธิคงเหลือหลังจากการจัดสรรแล้ว

๒. มาตรา ๔ ภายใต้บังคับมาตรา ๕ กระทรวงการคลังมีอำนาจค้าประกันนี้ของส่วนราชการ
 หนึ่งขององค์การของรัฐ หนึ่งของบริษัทจำกัดที่เป็นรัฐวิสาหกิจ และหนึ่งของสถาบันการเงินได้โดยความเห็นชอบ
 ของคณะรัฐมนตรี

บริษัทจำกัดที่เป็นรัฐวิสาหกิจดังกล่าวต้องเป็น

(ก) บริษัทจำกัดที่ส่วนราชการ และหรือองค์การของรัฐมีทุนรวมอยู่ด้วยไม่น้อยกว่า

ร้อยละเจ็ดสิบ หรือ

(ข) บริษัทจำกัดที่ส่วนราชการ และหรือองค์การของรัฐ และหรือบริษัทจำกัดตาม (ก) มีทุนรวมอยู่ด้วยไม่น้อยกว่าร้อยละสิบ

๒.มาตรา ๕ กระทรวงการคลังจะก่อกำหนดผู้กักเงินด้วยการค้ำประกันเป็นจำนวนเงินรวมกันทั้งสิ้น ในขณะที่ก่อกำหนดผู้กักเงินนั้น เกินกว่าจำนวนดังต่อไปนี้มิได้

(๑) ในกรณีที่ผู้กักเงินเป็นบริษัทจำกัดที่เป็นรัฐวิสาหกิจตามมาตรา ๔ หกเท่าของ เงินกองทุนของบริษัทจำกัดนั้น

(๒) ในกรณีที่ผู้กักเงินเป็นสถาบันการเงิน สี่เท่าของเงินกองทุนของทุกสถาบันการเงินนั้น

(๓) การก่อกำหนดผู้กักเงินตาม (๑) และหรือ (๒) ในปีงบประมาณหนึ่ง ๆ ต้องเป็น จำนวนไม่เกินร้อยละสิบของงบประมาณรายจ่ายตามกฎหมายว่าด้วยงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ นั้น ๆ

ความใน (๓) มิให้ใช้บังคับแก่การค้ำประกันในการต่ออายุสัญญาหรือแก้ไขสัญญาค้ำประกัน โดยไม่แก้ไขจำนวนเงินค้ำประกันเพิ่มขึ้นจากเดิม

มาตรา ๖ การคำนวณเงินที่กระทรวงการคลังก่อกำหนดผู้กักเงินด้วยการค้ำประกันตามมาตรา ๕ (๓) มิให้นำจำนวนเงินค้ำประกันที่กระทรวงการคลังค้ำประกันโดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายอื่นมารวมคำนวณด้วย

มาตรา ๗ เพื่อประโยชน์แห่งพระราชบัญญัตินี้ การคำนวณเงินตราต่างประเทศเป็นเงินตราไทย ให้คำนวณโดยเทียบจากค่าเสมอภาค

มาตรา ๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) มอบอำนาจให้บุคคลใดลงชื่อแก้ไขสัญญาค้ำประกันที่กระทำในต่างประเทศ

(๒) กำหนดค่าธรรมเนียมการค้ำประกันบริษัทจำกัดที่เป็นรัฐวิสาหกิจตามมาตรา ๔ และสถาบันการเงินไม่เกินร้อยละหนึ่งของจำนวนเงินที่ค้ำประกัน

มาตรา ๙ พระราชบัญญัตินี้ไม่กระทบกระทั่งการค้ำประกันของกระทรวงการคลังที่กระทำโดย อาศัยอำนาจตามกฎหมายอื่น และไม่กระทบกระทั่งการค้ำประกันใด ๆ ที่กระทรวงการคลังได้กระทำไว้ แล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๐ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ถ. กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

พระราชบัญญัติกำหนดอำนาจกระทรวงการคลังในการค้ำประกัน พ.ศ.๒๕๑๐ ราชกิจจานุเบกษาเล่ม ๔๔ ตอนที่ ๑๒๕ วันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๑๐

เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัตินี้ คือเนื่องจากส่วนราชการรัฐวิสาหกิจและสถาบันการเงินที่รัฐบาล จัดตั้งขึ้นบางแห่งมีความจำเป็นต้องกู้เงินที่จะดำเนินงานตามหน้าที่และกระทรวงการคลังอาจมีความจำเป็นต้องค้ำประกันการ กู้เงินนั้น ๆ ด้วย จึงสมควรที่จะให้มีกฎหมายกำหนดอำนาจหน้าที่และขอบเขตในการที่กระทรวงการคลังจะเข้าค้ำประกันขึ้นไว้

พระราชบัญญัติกำหนดอำนาจกระทรวงการคลังในการค้าประกัน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๑๙ ราชกิจจานุเบกษาฉบับพิเศษ เล่ม ๙๓ ตอนที่ ๑๕๕ วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๑๙

เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ ตามที่ได้มีประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๕๓ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๕๓ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๖ พ.ศ. ๒๕๑๗ พ.ศ. ๒๕๑๘ พ.ศ. ๒๕๑๙ ให้อำนาจรัฐบาลกู้เงินจากธนาคารระหว่างประเทศ เพื่อการบูรณะและวิวัฒนาการ ธนาคารพัฒนา เอเชีย สมาคมพัฒนาการระหว่างประเทศ และรัฐบาลต่างประเทศหรือแหล่งเงินทุนของเอกชนในต่างประเทศ เพื่อใช้จ่ายลงทุน เพื่อพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมของประเทศนั้น บัดนี้กฎหมายดังกล่าวได้หมดอายุลงในวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๑๙ แต่กระทรวงการคลังมีภาระหน้าที่ที่จะต้องจัดหาเงินให้ส่วนราชการต่าง ๆ นำไปใช้จ่ายลงทุนเพื่อพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมของประเทศต่อไป ฉะนั้นเพื่อให้การพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้ดำเนินการต่อเนื่องกันไปโดยไม่หยุดชะงัก จึงจำเป็นต้องให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศโดยการตราพระราชบัญญัตินี้

๑. แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๙

๒. แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๐

พระราชบัญญัติ
ให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศ
พ.ศ. ๒๕๑๙

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๙

เป็นปีที่ ๓๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศ เพื่อใช้จ่ายลงทุนในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้ปรึกษาของนายกรัฐมนตรีทำหน้าที่สถาปนาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๙”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้กระทรวงการคลังโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรี มีอำนาจกู้เงินในนามรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย จาก

- (๑) สถาบันการเงินระหว่างประเทศ
- (๒) รัฐบาลต่างประเทศ
- (๓) สถาบันการเงินของรัฐบาลต่างประเทศ
- (๔) แหล่งเงินทุนของเอกชนในต่างประเทศ

เพื่อใช้จ่ายลงทุนในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

การกู้เงินตามวรรคหนึ่งนี้ ในปีงบประมาณหนึ่ง ๆ ต้องเป็นจำนวนไม่เกินร้อยละสิบของงบประมาณรายจ่าย ตามกฎหมายว่าด้วยงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณนั้น ๆ

การคำนวณเงินตราต่างประเทศสกุลใดเป็นเงินบาท ให้ใช้วิธีเทียบค่าเสมอภาคของเงินตราสกุลนั้น ในกรณีที่เงินตราสกุลนั้นไม่มีค่าเสมอภาค ก็ให้ใช้เทียบค่าตามที่ประกาศไว้ ณ กองทุนการเงินระหว่างประเทศ ในวันที่ทำสัญญา

มาตรา ๔ ในการกู้เงินตามพระราชบัญญัตินี้ นอกจากจะกู้โดยทำเป็นสัญญาแล้ว ให้กระทรวงการคลังมีอำนาจกู้โดยการออกพันธบัตรหรือตราสารอย่างอื่นเป็นคราว ๆ ได้ตามความต้องการ

เงินที่ได้รับตามสัญญาหรือจากการออกพันธบัตรหรือตราสารอย่างอื่นตามวรรคหนึ่ง ให้กระทรวงการคลังหรือกระทรวงทบวงกรมอื่น ๆ หรือรัฐวิสาหกิจที่ได้รับมอบหมายจากกระทรวงการคลัง นำไปใช้จ่ายตามวัตถุประสงค์ในการกู้ได้ โดยไม่ต้องนำส่งเป็นรายได้ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

และกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง

มาตรา ๕ อัตราดอกเบี้ย เงื่อนไข ค่าธรรมเนียม ค่าใช้จ่ายการจัดการและวิธีการทุกอย่างเกี่ยวกับการกู้เงินแต่ละคราว ให้เป็นไปตามที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติ

มาตรา ๖ ระยะเวลาชำระต้นเงินคืนต้องไม่เกินห้าสิบปี นับแต่วันทำสัญญาหรือวันออกพันธบัตรหรือตราสาร

มาตรา ๗ การกู้เงินแต่ละคราว ต้องประกาศในราชกิจจานุเบกษาภายในหนึ่งเดือน นับแต่วันทำสัญญาหรือออกพันธบัตรหรือตราสารอย่างอื่น โดยระบุสกุลเงินกู้ จำนวนเงินกู้ การเทียบค่าเป็นเงินบาท อัตราดอกเบี้ย ค่าธรรมเนียม ระยะเวลาชำระต้นเงินคืน และวัตถุประสงค์ของการใช้จ่ายเงินกู้

มาตรา ๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง หรือผู้ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมอบหมาย มีอำนาจดำเนินการกู้เงินให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๙ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

อานันท์ กรีวิเชียร

นายกรัฐมนตรี

เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ ตามที่ได้มีประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๕๑ ลงวันที่ ๒๔ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๕๓ ลงวันที่ ๒๔ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๕ พ.ศ. ๒๕๑๗ ให้อำนาจรัฐบาลกู้เงินจากธนาคารระหว่างประเทศ เพื่อการบูรณะและวิวัฒนาการ ธนาคารพัฒนาเอเชีย สมาคมพัฒนาการระหว่างประเทศ และรัฐบาลต่างประเทศ หรือแหล่งเงินทุนของเอกชนในต่างประเทศ เพื่อใช้จ่ายลงทุนเพื่อพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมของประเทศนั้น บัดนี้ กฎหมายดังกล่าวได้หมดอายุลงในวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๑๗ แต่กระทรวงการคลังยังมีภาระหน้าที่ที่จะต้องจัดหาเงินให้ส่วนราชการต่าง ๆ นำไปใช้จ่ายลงทุนเพื่อพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมของประเทศต่อไป ฉะนั้นเพื่อให้การพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้ดำเนินการต่อเนื่องกันต่อไปโดยไม่หยุดชะงัก จึงจำเป็นต้องให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศ โดยการตราพระราชบัญญัตินี้

ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๓ ตอนที่ ๑๔๕ วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๑๗

พระราชบัญญัติ
กู้เงินเพื่อการป้องกันประเทศ
พ.ศ. ๒๕๑๙

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๙

เป็นปีที่ ๓๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศ เพื่อใช้จ่ายในการป้องกันประเทศ ตามโครงการป้องกันประเทศและโครงการความมั่นคงแห่งชาติ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำ และยินยอมของสภาที่ปรึกษาของนายกรัฐมนตรีทำหน้าที่สถาปนาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติกู้เงินเพื่อการป้องกันประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๙”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้กระทรวงการคลังโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรีมีอำนาจกู้เงินในนามรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยจากรัฐบาลต่างประเทศหรือสถาบันการเงินของรัฐบาลในต่างประเทศ หรือสถาบันการเงินที่รัฐบาลในประเทศนั้น ๆ รับรอง เพื่อใช้จ่ายในการป้องกันประเทศตามโครงการป้องกันประเทศ หรือโครงการความมั่นคงแห่งชาติ แต่ทั้งนี้มูลค่าของการกู้เงินรวมกันต้องไม่เกินสองหมื่นล้านบาท โดยจะเป็นเงินตราต่างประเทศสกุลหนึ่งหรือหลายสกุลก็ได้

การคำนวณเงินตราต่างประเทศสกุลใดเป็นเงินบาท ให้ใช้วิธีเทียบค่าเสมอภาคของเงินตราสกุลนั้น ในกรณีที่เงินตราสกุลนั้นไม่มีค่าเสมอภาค ก็ให้ใช้เทียบค่าตามที่ประกาศไว้ ณ กองทุนการเงินระหว่างประเทศในวันที่ทำสัญญา

มาตรา ๔ การกู้เงินตามพระราชบัญญัตินี้ จะทำเป็นสัญญาหรือจะออกตราสารอื่นเป็นคราว ๆ ก็ได้ตามความต้องการ

เงินที่ได้จากการกู้เงินตามวรรคหนึ่ง ให้นำไปใช้จ่ายได้ตามวัตถุประสงค์ที่กระทรวงการคลังและกระทรวงกลาโหมร่วมกันกำหนด โดยไม่ต้องนำส่งคลัง

มาตรา ๕ อัตราดอกเบี้ย เงื่อนไข ค่าธรรมเนียม ค่าใช้จ่ายการจัดการและวิธีการทุกอย่างเกี่ยวกับการกู้เงินแต่ละคราว ให้เป็นไปตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๖ การกู้เงินตามพระราชบัญญัตินี้ต้องประกาศในราชกิจจานุเบกษา โดยให้ประกาศยอดเงินกู้รวมกันเป็นเงินบาทภายในเดือนธันวาคมของแต่ละปีที่มีการกู้เงิน

มาตรา ๗ ในการกู้เงินตามพระราชบัญญัตินี้ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง หรือผู้ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมอบหมายมีอำนาจดำเนินการแทนรัฐบาล

มาตรา ๘ การกู้เงินตามสัญญาที่คณะรัฐมนตรีได้อนุมัติตามโครงการป้องกันประเทศหรือโครงการความมั่นคงแห่งชาติที่ได้กระทำไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นการกู้เงินตามพระราชบัญญัตินี้ และมีผลผูกพันรัฐบาลนับแต่วันที่ได้ทำสัญญานั้น ๆ

มาตรา ๙ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ธานินทร์ กรัยวิเชียร

นายกรัฐมนตรี

เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้คือ โดยที่ประเทศไทยมีความจำเป็นต้องทำการปรับปรุงสมรรถนะทางด้านยุทธโปกรณ์ให้แก่กองทัพไทย เพื่อดำรงไว้ซึ่งเอกราชอธิปไตยและความมั่นคงของรัฐ ในกรณี จำเป็นต้องใช้เงินเป็นจำนวนมากและยุทธโปกรณ์บางส่วนต้องจัดหาจากต่างประเทศอื่นจะต้องชำระด้วยเงินตราต่างประเทศ สมควรให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๓ ตอนที่ ๑๔๔ วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๑๙

พระราชบัญญัติ
ให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากรัฐบาลต่างประเทศ
เพื่อจัดซื้อยุทธโปกรณ์ทางทหาร
พ.ศ. ๒๕๒๔

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
 ให้ไว้ ณ วันที่ ๙ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๒๔
 เป็นปีที่ ๓๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากรัฐบาลต่างประเทศ เพื่อจัดซื้อยุทธโปกรณ์ทางทหาร

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากรัฐบาลต่างประเทศ เพื่อจัดซื้อยุทธโปกรณ์ทางทหาร พ.ศ. ๒๕๒๔”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้กระทรวงการคลังโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรีมีอำนาจกู้เงินในนามรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยจากรัฐบาลต่างประเทศ หรือสถาบันการเงินของรัฐบาลต่างประเทศตามโครงการช่วยเหลือ โดยการให้สินเชื่อเพื่อจัดซื้อยุทธโปกรณ์ทางทหารสำหรับป้องกันประเทศที่รัฐบาลต่างประเทศให้แก่รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย

การกู้เงินตามพระราชบัญญัตินี้ ในปีงบประมาณปีหนึ่ง ๆ มูลค่าของการกู้เงินเมื่อรวมกับการกู้เงินตามพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๙ แล้ว จะต้องไม่เกินร้อยละสิบของงบประมาณรายจ่ายประจำปีนั้น ๆ

การคำนวณเงินตราต่างประเทศสกุลใดเป็นเงินบาท ให้ใช้วิธีเทียบค่าเสมอภาคของเงินตราสกุลนั้น ในกรณีที่เงินตราสกุลนั้นไม่มีค่าเสมอภาค ให้ใช้อัตราแลกเปลี่ยนตามประกาศของธนาคารแห่งประเทศไทย ในวันที่ทำสัญญา

มาตรา ๔ การกู้เงินตามพระราชบัญญัตินี้ จะทำเป็นสัญญาหรือจะออกตราสารอื่น ๆ เป็นคราว ๆ ก็ได้

เงินที่ได้จากการกู้เงินตามวรรคหนึ่ง ให้นำไปใช้จ่ายได้ตามวัตถุประสงค์ที่กระทรวงการคลังและกระทรวงกลาโหมร่วมกันกำหนดโดยไม่ต้องนำส่งคลัง

มาตรา ๕ อัตราดอกเบี้ย เงื่อนไข ค่าธรรมเนียม ค่าใช้จ่าย การจัดการและวิธีการเกี่ยวกับการ

กู้เงินแต่ละคราว ให้เป็นไปตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๖ การกู้เงินแต่ละคราวต้องประกาศในราชกิจจานุเบกษาโดยระบุสกุลเงินกู้ จำนวนเงินกู้ การเทียบค่าเงินบาท อัตราดอกเบี้ย ค่าธรรมเนียม ระยะเวลาชำระต้นเงินคืน และวัตถุประสงค์ของการใช้จ่ายเงินกู้

มาตรา ๗ ในการกู้เงินตามพระราชบัญญัตินี้ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง หรือผู้ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมอบหมาย มีอำนาจดำเนินการแทนรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย

มาตรา ๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ป. ตีนสุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัตินี้ คือ โดยที่กระทรวงกลาโหมมีความจำเป็นต้องจัดซื้อยุทโธปกรณ์จากต่างประเทศเพื่อใช้ในการป้องกันประเทศและเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะของกองทัพไทย ประกอบกับมีรัฐบาลต่างประเทศได้ให้ความช่วยเหลือแก่ประเทศไทยในรูปการไปรษณีย์ตามโครงการขายยุทโธปกรณ์ทางการทหาร (Foreign Military Sales Credit) เป็นประจำทุกปี แต่ในการรับความช่วยเหลือในรูปเงินเชื่อดังกล่าวนั้น จำเป็นต้องให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินได้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๔ ตอนที่ ๑๓๓ วันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๒๔

ประวัติผู้เขียน

ร้อยตำรวจโท หญิง ชลธิชา แฉิงสาริกิจ เกิดวันที่ 21 ตุลาคม 2505 สำเร็จ
การศึกษาปริญญาตรีนิติศาสตรบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ในปีการศึกษา
2527 และเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิต ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อ
พ.ศ. 2532 ปัจจุบันรับราชการที่กองกฎหมายและระเบียบการคลัง กรมบัญชีกลาง
กระทรวงการคลัง